tulliwa ja Kuninga tütar Kiigest wõitlusest walla saaden jälle inimeseks sai ja sadulsepale naeseks sai.

Hendrik Bergmanni,
Koorküla Jetis.

2. Tänulik Kurat.

(Tähendus: sellest jutust ei ma mäleta, kas esimese saadetusega sai saadetud wõi mitte. Neli juttu siis ma wist saatsin: Soldat, kes kimmelmaal käis, soldat, kes wanapagana raha luges, awwemeele awwekeele ja õpetaja, kes poja ~~paidi~~ pidi saama. Sääs on järg nimme jutt wist saatma.)

Kord oliwad mõisa põllul teolised tööl; mõisa kari oli ka seal. Parajast kui mõisa herra põllule tuli, läks ütles wõeras mees üle wälja, karja ja teoliste wahelt läbi, wiinaköögi poole. Herral süda täis, mis wõeras mees tema nurmesid mööda lunsib, ja tahtsis karja talle peale ajada. Karjamees aga hakkas keelama, herrale seletades, et koerad woida wõeramehe ära murda, millest muidu pahandust saada. Herra kuulis ka manitsust. Kui aga wõõras wiinaköögi juures jäska ära kadus, laskis herra tede sealt taga otsida, aga ei leitud; siis pidas herra karjamees wargate seltsimeheks. Täisel nädalal saadeti karjamees karjaollustega

linna turule. Linn oli kaugel, koorem suur, sellepärast pidi karjamees õhtu ära minema, et hommiku aeg salt turga jõuda. Esimesiku aegu kesk nõmme läks karjamehel üks wankri ratas katki. Mees hädas, abi ei kusagilt saada, ei usalda ära minna ega koormat üksi jätta. Seal ilmus minewa nädalal nähtud wõeras mees juurde, keda herra koertega pureteda oli tahtnud, ja ütles: "Sa aitsid kord mind, nüüd wõin ma sind aidata. Oota natukene!" Kadus ja pilgu aja pärast oli ta uue raudse rattaga tagasi. Sai ta wankri korda aidanud, soowis, et mees temaga veel õhtu linna tuhiks. Kuid mees hakkas teda tema rinnsa wälimise oleku ja suure jõu pärast, mis ratta seadmisel nähti, teda kartma ja jäi lähemasse kõrtsi õõmajale, öeldes: "Ei ma täna linna lähe, linnas raske korterit saada ja kari koormat hoida!" Siis jäi ka wõõras kõrtsi õõmajale, aitas mehel kõrtsi hoowi ja hobuse lahti rakendada. Siis lausus: "Nüüd lähen ja toon hobusele kaeru, et siis ise priiwoime wedelda!" Karjamees wastas: "Mul on mõisapoolt ja isegi kaerad ligi!" Kuid wõõras kostis: "Seda on pisut!" Kadus ja ilmus warsti tündrilise kaerakotiga ja puistas seda hobuse ette puha tühjaks. Kargas siis wälja, tõi paar tugewat palki, millega ta hoowi wärawad seestpoolt kinni toges. Sellepeale tõmbas mehe